

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 136

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Stockholm den 27 Nov. 1939.

224

Älskade!

Du är vis och klok som alltid.
I det senaste brev, som jag har
fått från dig, skrivet den 18 Nov.,
säger du:

"Jag vill inte sitta på kranen
och se den pjäsen. Skälet är, att den
gräper mig så förfärligt, bara jag
läser den. Jag skulle bli alltför
upprörd av att se den".

Inte hade det blivit något
annat än glädje för dig på
premiären, då stämningen ändå
blev så god (Men jag måste
 tack vare det förskklassiga uppsättandet.

tyvärr samningsenligt säga, att
 pjäsens inte tycks komma
 att "gå". Omöjligt förstå annat
 skäl än Knuudsens bearbetning,
 för spelet var det inget fel på,
 och alla tala om hur förtjusande
 den ursprungliga "Kejsaren" var,
 som de säga sig så tydligt minnas.

Värsta kritiken, som jag har
 hört, gäller slutet, döden på sjuk=
 huset, i stället för den vackra av=
 slutning av själva boken. Man
 får inte, att någon förgräpar sig
 på ditt mästerverk.

Enli Linder förklarar, att
 "Selma måste vara mera sträng

mot dem, som dramatisera hennes
 alster."

Emellertid hoppas jag, att du nu
 i dagarna har fått mottaga några
 tack för blommorna? Igår kväll, när
 jag redan låg till sängs, fick jag gen=
 kringring av fru Märta Ekström (Ketteina),
 som ville dels tacka mig, dels få din
adress. Jag var glad att få tillfälle
 säga henne hur utomordentligt jag
 tyckte att hon spelade sin roll.

Och tänk, att hon var så anspraks=
 lös, att hon berättade, att hon hade trott,
 att jag var missnöjd med hennes spel,
 därför att jag en gång i trassan under
 repetitionerna inte hade hälsat på henne!!

Orsaken var väl, att jag hade
vänt den blinda sidan till.

Jag är verkligen glad, att det
missförståndet blev upskärat. Jag
tro, att också Knudsen satte henne
i främsta rummet.

Ack, minns du den glada och
förhoppningsfulla hösten 1914, då
du skrev boken och var så glad
att vid inträdet i Sv. Akademiens
kurra komma med ett sådant
mästarprov? I ingen av alla de
bäcker, som du har begärat mig
med, har du skrivit något för mig
så kärt som i "Rejsaren".

Farväl, älskade! Håtsning

En
Karlberg.

Vi skrives, från minn
dåre kätin, som om Eva
Erikson varit far